

Benim Şehrim

– /Murat/ · 09 Eylül 2024

Benim yaşadığım şehir başka
Benim şehrimde başka insanlar, başka sevdalar var
Ağaçları başka, havası başka, sevda kokar baştan başa
Çiçekleri bile başka bir güzel açar.

Benim şehrimin yolları hep bir yerde kavuşur
Mesela hangi yolu seçersem seçeyim, hepsi umuda çıkar
Her köşe başında sevinçler bekliyor olur beni
Koşarak mutlulukların boynuna sarılıırım.

Benim yaşadığım şehirde başka insanlar var
Yolunu şaşırmamış, ümidini yitirmemiş
Hayallerini ve kendini kaybetmemiş insanlar.

Benim şehrimde, arkasından gidilmeyen ayrılıklar var
Zifiri karanlığa bürünmüş gecelerde kaçanlar
Gidip de dönmeyenler
Dönüp de bulamayanlar
Benim şehrimde çok kısa sürer üzüntüler, acılar.

Benim şehrimde evcilik oynar çocuklar
Ağaçlardan erik çalarlar

Neşe içinde, evlerinin önünü süpürürken hanımlar
Emekli çiftler balkon sefası yaparlar.

Özgürce kanat çırparak uçar kuşlar bu şehirde
Çiçekler istedikleri renkte açar
Hoplaya zıplaya koşuşturarak oynar kediler
Sokak köpekleri taşlanmaz.

Benim şehirimde umutlar bir ipin ucuna bağlanmaz
Sevinçler, özlemler, gülücükler dilek ağaçlarına asılmaz
Kimse ah vah etmez, yanmaz yakılmaz
Şehrin ücra köşelerinde ağlanmaz.

Umudun şehridir burası
Sevincin, hayallerin, güzelliklerin
Çocuklar büyümeyi burada
Gençler ihtiyarlamaz
İhtiyarlar ölmez
Ve kimse kimseye hesap sormaz.

Mutsuzlar, umutsuzlar, kalbi kararmışlar
Şehre alınmaz
Canlı cenazeler, yaşayan ölümler
Bu şehirde yaşayamaz.